tiens
tiens

Ik herinner me... de wijkprojecten in de Muide, zoals Ménage... het schoon toneel van Eric De Volder en zijn Toneelgroep Ceremonia... het labyrint tijdens Time Festival 2003 rond leven en dood... Benjamin Verdonck die drie dagen met een varken in een kooi doorbrengt... de voorstellingen van Union Suspecte, zoals VIVeALDI!... de Vliegende Bladen en de Potlach Parties... Kein Mensch ist Illegal... de Dorkbotavonden... de Gentse Feesten, vzw cirQ, La Loteria, Baden/Baden...

In een voormalig pakhuis in 'Nieuwpoort', een met kasseien geplaveide zijstraat van Sint-Jacobs, opende tijdens de Gentse Feesten van 1984 een bruisend en bloeiend cultuurnest zijn deuren: Nieuwpoorttheater!

Anno 2005 zit Nieuwpoorttheater nog steeds geworteld in de stedelijke potgrond. We maken en tonen kunst die zich maatschappelijk verantwoordelijk voelt, zonder haar artistieke eigenheid te verliezen. Dat is onze fil rouge. De artiesten die bij ons aan de slag zijn ontwikkelen hun werk in dialoog en samen met een creatieve gemeenschap die ze rond zich verzamelen - kunstbendes, in de ware zin van het woord. Ivoren torens zijn niet aan hen besteed, ze kennen hun plek, brengen volk op de been en de klank en de kleur van de straat binnen. Het zijn sociale kunstenaars die dingen maken waarin iedereen zich kan herkennen - elitair wordt het nooit. Ze komen uit creatieve holen in Gent, in Vlaanderen, in België, in de wereld. En hoewel theater er vaak den hoofdvogel afschiet, is Nieuwpoorttheater méér dan een toneelhuis. Ook andere creatieve uitingen komen er aan bod, zoals dans of muziek. En niet zelden ontstaat een vrolijk feest!

Wie om een voorbeeld verlegen zit helpen we graag uit de nood. De wijkprojecten van Geert Six & de Unie der Zorgelozen in de Muide (Gevallen voor de Muide, Ménage) en in de Kortrijkse buurt Venning-Veemarkt (War ofnie War), en hun 'doorstroomprojecten' (Opengekapt!). De jongerenwerking van Union Suspecte (VIVeALDI!) en hun 'professionele producties' (De Leeuw van Vlaanderen). De projecten van cirQ (La Loteria en Baden/Baden tijdens de Gentse Feesten, S(ch)lagerfestival in Minard). Het Openbaar Onderzoek over leven en dood en het daarop volgende Time Festival 2003, de grote families rond Abattoir Fermé of het werk van Eric De Volder en zijn Toneelgroep Ceremonia. Of de voorstellingen en projecten van Benjamin Verdonck (zijn driedaags verblijf met het varken in een kooi, de voorstelling 313).

Het zegt u (n)iets? Kom af en doe mee aan onze bendevorming. De deuren staan open.

Nieuwpoorttheater
Nieuwpoort 31 –35
9000 Gent
tel. 09 223 00 00
info@nieuwpoorttheater.org
www.nieuwpoorttheater.org

clql p□?fg□ab□Sfbwb□D pqbk

Bij' De Vieze Gasten is een kleine en gezellige theaterzaal in het hartje van de Brugse Poort waar je kunt komen kijken naar theatervoorstellingen voor groot en klein, cabaret en concerten... Zo hebben onder meer Roland, Derek, Kathleen Van den Houdt, Bram Vermeulen, Johny Voners, 4Hoog, Mireille & Mathieu, Union Suspecte, Ineke Nijssen, Chris Joris, Guido Belcanto, Les Banquets Nomades, Tania Van der Sanden, Djamel, Wouter Deprez hier al voor enkele zeer aangename avonden en namiddagen gezorgd.

We geven bovendien graag een podium aan (voorlopig) minder bekende Gentse theatermakers en muzikanten. Ook zij zorgen dikwijls voor erg gesmaakte voorstellingen.

We zetten regelmatig projecten op touw waarbij buurtbewoners en andere inwoners van Gent aan de slag gaan en daarbij begeleid worden door professionele kunstenaars.
De Propere Fanfare trekt regelmatig door buurt en stad, fotoclub Fixatief legt het buurtleven vast op de gevoelige plaat, de Revues zijn stilaan een begrip geworden, het tweejaarlijkse festival De Theaterbom brengt voorstellingen letterlijk bij de mensen thuis,... Andere projecten zijn in voorbereiding.

Ten gepaste tijde trekken we de straat op, samen met andere buurtorganisaties en –bewoners, een feestje bouwen naar aanleiding van de dekenijfeesten, nieuwjaar, sinterklaas, het suikerfeest,...
Kortom, het is hier goed toeven in de Brugse Poort!

Het gezelschap De Vieze Gasten heeft onze zaal als thuisbasis en toert al 32 jaar door Vlaanderen met informatieve, muzikale en humoristische voorstellingen die maatschappelijk actuele thema's, zoals globalisering, de problematiek rond zuiver water en de millenniumdoelstellingen toegankelijk maken voor iedereen. Met 'Zingend volk, schoon volk' presenteren ze een meezingprogramma.

Je leest er alles over in onze driemaandelijkse nieuwsbrief (gratis in je bus op aanvraag) of op onze website www.deviezegasten.org
Kom kijken, doe mee!

Bij' De Vieze Gasten vzw
Reinaertstraat 125
9000 Gent
09 237 04 07
fax 09 236 23 02
dvg@deviezegasten.org

In september 2002 werd Victoria Deluxe uit de moederschoot van theaterproductiehuis Victoria geboren. Als sociaal-artistieke werking zetten we per jaar verschillende creaties op in onze stad. Telkens geven we via een artistiek werkproces diverse mensen en groepen uit de stad een 'stem' en laten we ze tot 'verhaal' komen. Voorbeelden van de voorbije jaren zijn: de theatervoorstellingen 'How to start another life' (2003), 'Het Land van Belofte' (2004), 'Ne partez pas sans moi' (2004), 'Rantsoen' (2004), de documentaire 'Soap&Dishes' (2004), 'Dany!' (2005), ...

De artistieke manier van werken is nauw verbonden met de sociale dynamiek in onze maatschappij. Vertrekpunt is telkens het werken met mensen en groepen die het binnen onze samenleving moeilijk hebben of lijden onder vormen van uitsluiting. Rode draad doorheen de werking is dat er vertrokken wordt vanuit de kwaliteiten en sterktes van de mensen waarmee we samen werken. De participanten worden telkens nauw betrokken bij het opzet, de ontwikkeling en de afronding van ieder traject. Elk project wordt bemand door één of meerdere kunstenaar(s) en procesbegeleider(s) die het werkproces omkaderen.

De voorbije jaren werkten we onder andere samen met: Kom-pas (onthaalbureau voor anderstalige nieuwkomers), het Clubhuis voor senioren in Ledeberg, de gevangenis in Gent, het Psychiatrisch Centrum in Sleidinge, het Secundair Kunstinstituut, het centrum voor Senioren De Vijvers, de Freinetschool De Wingerd, CC Evergem.

In tegenstelling tot een aantal maatschappelijke tendensen geloven we in de maakbaarheid van onze samenleving. Onder het motto 'De verbeelding aan de macht' stimuleren we werk- en denkprocessen waarbij we onze actuele democratie proberen te verstevigen. Een concreet voorbeeld hiervan zijn de tweewekelijkse ontmoetingsavonden. Onder de noemer 'Soirée Deluxe' komen heel verscheiden mensen bij elkaar om samen te tafelen en een eigen samengesteld cultureel programma uit te werken. Op een niet-commerciële manier wordt een compleet nieuw netwerk aan mensen, kennis en ervaring uitgewerkt.

Victoria Deluxe kenmerkt zich tenslotte door een continue zoektocht naar reflectie via de leesgroep stedelijkheid, het mee ondersteunen van de stadskrant TiensTiens, het organiseren van publiekslezingen en het publiceren van artikels.

Financieel wordt onze werking ondersteund door de Stad Gent (Stedenfondsen lokaal cultuurbeleid), de Europese Unie (EFRO-middelen), de Provincie Oost-Vlaanderen en de Vlaamse Gemeenschap (Departement Cultuur).

Victoria Deluxe
Warandestraat 13
9000 Gent
09 324 80 26.
info@victoriadeluxe.be
www.victoriadeluxe.be

Jeugd in de hoek

Jongeren en justitie, ze willen wel eens botsen. Het is dan ook opmerkelijk dat in Gent het nieuwe gerechtsgebouw en een jongerenontmoetingscentrum volgend jaar buren worden. Maar dat is niet alles. Het is blijkbaar in de mode om jeugdcentra meer en meer buiten de woongebieden te vestigen, afgezonderd van het stadsleven. Moffelt de overheid de jongeren weg?

Het nieuwe Gentse gerechtsgebouw aan de Opge istenlaan staat in de steigers. In de zomer van moet het klaar zijn en neemt vrouwe Justitia er haar intrek. Een mastodont van een gerechtsgebouw voor je zien opdoemen, het is wellicht niet de grote droom van de omwonenden. De geschiedenis leert ons dat de paleizen van de dames en heren rechters meedogenloos kunnen zijn voor hun omgeving. o moesten de Brusselse Marollen rond het midden van de negentiende eeuw wijken voor het gerechtsgebouw dat vlakbij het uidstation werd neergepoot. Niet zo in Gent. In de Opge istenlaan gingen geen huizen tegen de vlakte. Meer nog, de komst van het gerechtsgebouw kan de buurt zelfs nieuw leven inblazen, meent de stad Gent. En dat wil ze doen door het te integreren in zijn omgeving. Naast het nieuwe justitiepaleis komt een buurtpark, een essentieel onderdeel van het geheel. En in dat geheel past ook een nieuw jongerenontmoetingscentrum. Drie jeugdorganisaties krijgen op een paar honderd meter van het gerechtsgebouw hun lokalen: Kadanz, Scouts Clauwaerts en de Turkse organisatie zburun.

Ij zl mv mzw mz

Een jongerencentrum op een paar honderd meter van een gerechtsgebouw: geef toe dat het niet zo'n voor de hand liggende locatie is. De Vlaamse e deratie Jeugdhuizen (V J) begeleidt jeugdhuizen en betwijfelt of dit project wel goed zal a open. Tom Willockx van V J Oost-Vlaanderen: "Een jeugdcentrum naast een gerechtsgebouw? Ik vind het toch een absurde locatie. Het is er een beetje over." De V J heeft wel begrip, omdat het zoeken naar nieuwe ruimte voor jeugdorganisaties natuurlijk altijd een beetje afwegen is, zeker in Gent waar er niet zoveel plaats meer is. "Maar we zien wel dat er een tendens is, ook in andere gemeenten, om jeugdhuizen meer en meer buiten de woongebieden te vestigen. We betreuren dat en zouden liever zien dat ze meer betrokken worden bij de wijken, het stadsleven. Want waar ze nu terechtkomen, is er niet veel maatschappelijk leven."

Marie-Andrée Vraam, architecte en co rdinatrice van het project in de beginfase, werkte in het verleden al mee aan andere projecten over jeugdhuizen. e geeft toe dat er gezocht is naar een minder dichtbewoonde locatie: "We hebben ervaring met jeugdhuizen in woongebieden. Bij het jeugdhuis in Afsnee bijvoorbeeld hadden we een con ict met de jeugdbeweging en klachten van de omwonenden. Een jeugdhuis omringd door huizen vereist te veel sturing. Wij willen net de vrijheid geven aan de jeugd zelf en daarom is zo'n ontmoetingscentrum beter af buiten een woonkern."

De V J ziet het anders: "Het is natuurlijk niet gemakkelijk, je moet rekening houden met de buren, met lawaaihinder... Maar jongeren moeten jeugdhuizen ook kunnen zien, dat maakt de drempel lager om er binnen te stappen." Volgens Willockx moet je de jongeren juist zoveel mogelijk bij het gemeentelijke weefsel betrekken. "Je kunt het ook op een positieve manier bekijken. o'n jeugdcentrum kan een maatschappelijke functie hebben als je het integreert in een woongebied. Het kan zowel voor de jongeren zelf als voor de omwonenden, ook oudere mensen, leerrijk zijn en leven in de buurt brengen. Daarom zou de stad misschien beter investeren in geluidsisolatie en een dialoog op gang brengen met de omwonenden, in plaats van de jongeren wat weg te moffelen."

Smtlmzom wmt

Maar niet alleen de locatie doet de wenkbrauwen fronsen. Wegens gebrek aan ruimte bovengronds moet de jeugd er dan maar onder. Goed gelezen? Jawel, het gebouw komt onder de grond. En daar heeft de stad naar eigen zeggen een goede reden voor: het park erboven moet behouden blijven. Het centrum bevat drie lokalen voor de vzw's en een fuifzaal. Elk lokaal geeft uit op een patio die daglicht binnenlaat. De patio's zelf hebben geen dak en geven dus toegang tot licht én lucht. "De jongeren zullen dus niet het gevoel hebben dat ze in een kelder zitten", zegt Marie-Andrée Vraam. "Door de patio's blijft er een band met het park boven het gebouw." Bovendien komen er enkele lokalen bovengronds, ruimte voor het secretariaat van de vzw's. Naast die lokalen en dus op het 'dak' van het centrum komen er sportterreinen en een speelplein. Het ondergrondse gedeelte is te bereiken met de lift en via trappen.

Onder de grond dus, maar zonder keldergevoel. Toch blijft het een bizar gegeven. De drie jeugdorganisaties stelden zich in het begin dan ook weigerachtig op. "We vonden het inderdaad een beetje raar en we waren er dan ook niet zo gelukkig mee", zegt Wim Taels van Kadanz, "maar de stad heeft ons toch kunnen overtuigen. We hadden het zelf natuurlijk liever boven de grond gezien, vooral omdat er dan meer contact is met het speelplein dat daar komt. Maar omdat we al zolang om ruimte voor onze jeugdwerking vragen, zijn we blij dat de stad serieus wil investeren. En dus hebben we ons kunnen verzoenen met het ondergrondse centrum."

Lwwljtwmlmv

De drie jeugdorganisaties hebben zich ermee verzoend, maar Willockx vindt een jeugdcentrum op die plaats toch een risico: "Het is zonder meer drempelverhogend, te weinig zichtbaar. Je moet als jongere al weten wat er te doen is vooraleer je binnenstapt. Het is niet zo dat je toevallig voorbijloopt en denkt: ik ga eens een kijkje nemen."

Bij het project in de Opge istenlaan is de V J niet betrokken. Als de stad Gent advies zou gevraagd hebben, zou de V J het dan afgeraden hebben? Willockx: "We zouden vooral gezegd hebben: bezint eer ge begint. Wil je het risico lopen om te investeren in een 'dood' centrum, waar over vijf jaar misschien geen kat meer over de vloer komt? Neem bijvoorbeeld de jeugdorganisatie Comma in Brugge. De stad deed hen verhuizen vanuit het centrum naar een oud industrieterrein, in een voormalig entrepot voor treinen, buiten de stad. Vroeger liepen ze daar de deur plat. De trieste balans is dat het eens zo succesvolle jeugdhuis nu aan het doodbloeden is…"

reek Willems

Kort uit de stad

cl l□ Cobaav□ Tfilbjp

cl l□ ojbkabslp

zzw ytk wjjy ffs js js rjy

ffwij t Ljsy ufywnrtsnzkr tsijw ufunjwjsD

Tb□ p eofgsbk□ □ Hrkp □ fk□ Sabi□ pir oe bifkdbkfp fkeb Dbkbp□ t e bk□ lm
eb fp eb□ mofk fmb□ a □ allo□ ap ifppfkd□ fkjabbbk lrt pfbi □ lc□ obdri ofp
jbbp bo□ G D □ bjbv□ fbc□ fk□ fb□ ndk bpabobp□ bkrkkbk g obki kd□ kp
tloa □ lbdbm p □ Fk□ bbk□ fga□ ala o rppeb□ tbslibk□ lwob kfb □ tbihb□ lbhljp
slba□ jlbp □ tloabk□ sllow d□ efg□ wfgk□ kbobk fp □ ip□ k □ g obk□ bbk
p k b□ sfii p□ bk□ tfkhbim kabk□ s pfkdjlofk ifabobkap□ s i □ hlj □ af □ k□
pmobrhbk□ bk□ fk bobpp k b□ bjbobfkdbk □ □ llbfp□ e □ ip□ ab□ p □ gl
m kabk□ wfgk□ bord□ b□ sfkabk□ s kb ab□ Sk□ jdbbjh □ bk□ gb□ ab□ fiibd if bf
l □ ab□ ibbmp o □ b□ wfgk□ rkfbh□ bk□ bolbja □ bk□
db rfdbk□ s k□ ab□ tbis o □ bk□ ab□ Ejbk □ fkff fbf fbs kbab pfbi kabop□ lod k
kfbrtb□ db karp of ifpbboab □ jfaabkhi lmpb □ cb or of□ bbk□ fba d□ jb □
b□ db ibk bboab□ bjbv□ lrtab□ b e ofbo□ glh□ sllo t e bk□ lm□ m mfbobk□ :
eb □ c ofbhpslih □ k jbifgh □ birfbbk ab□ b fpp bpelm□ s p□ ktbwfd□ lj□ wfgk
erk□ fga □ Sbop efiibkab□ lkabowlbhbop□ b k rfdbk wbj lm□ o ab□ jbbp b□ ktbwfdbl
fk□ ab□ fksbk ofp□ s k□ t oabsliib□ sllo e bbifbk□ lj tfb□ eb □ b□ albk□ fp □
ofgbk□ erfwbk□ slojbk□ bbk□ bbkebfa□ bk□ ebo e lkabk□ so dbk□ lsbo□ ab□ lkarfabifghb□
ef b lkfp e□ dbwfbk□ bi kdofghb□ sfkdbjbk□ bobk□ obdri ofp fb □ afb□ borp □
Gb□ hlk□ bjbv p□ p bbd birfhbk□ d abifkdb□ bhfgbkdfkd□ s k□ M of h□ bt l
ab□ ?orkbi □ bk□ ab□ fhhbip o □ sfk□ kab?fk□ kdpbkapMlo hbk
J o□ a □ t p□ sllo□ ab□ lrttbohbk□ fk□ eb □ sfwfbo□
i dbk□ s k□ ab□ lkp rf ob□ lmj op Tfbs i k kabo eabdifgsbo□ g o□ aofb□ g
sllorf d kd□ □ jb □ hfkabobk □ t e □ lm□ pfbi □ hlj □
hfkd□ sllo□ obdri ofp fb □ fb□ cpmo
o ero□ b□ b hbo□ □ fbbk □ bk□ wl□ h k□ tfiibhbro□ ifgsbk□ p
wbkabk□ jbkpbk□ wlkabo□ m mfbobk□ jlb bk□ e
jb □ bbk□ lkarfabifghb□ obdbidbsfkd□ afb□ kfb
dbj h □ h k□ tloabk □ Bsbksbbi□ kabobl
kfb □ bbkp□ fk□ kjbohfkd□ sllo□ obdri ofp
sbk□ fk□ ab□ hlr□ p k □ elbtbi□ llh□ wfg□
?bidf □ tlkbk□ bk□ dbdolkab□ obabkbk□ eb
efbo□ bbk□ kfbrt□ ibsbk□ b□ tfiibk□ rf lrtbk

b□ o kbk□ fk□ ab□ ldbk□ s k□ bbk□ sofbka
mfbobk □ lbk□ efg□ elloab□ a □ efg□ bo□
kb □ kfb □ fg□ wlr□ wfgk □ Eb □ wriibk□ kf
kbk□ s k□ bbk□ sir e bifkd□ wfgk□ afb□ silbfbl

Buurtwerk Nieuwe Stijl

Gelezen in De Morgen van 9 maart: “Pompen of verzuipen voor Gentse buurtcentra”. Na het debat van TiensTiens in het buurtcentrum van de Muide (zie elders in deze krant), veerden we uit bezorgdheid recht uit onze zetel. Buurtwerk is té belangrijk om het te laten verzuipen, dat mochten we daar aan den lijve ondervinden. Gelukkig troffen we, op een enkeling na misschien, geen drenkelingen aan… Een evaluatie van het Buurtwerk Nieuwe Stijl.

Waar het oude buurtwerk vooral ‘klachten’ opving, wil het Buurtwerk Nieuwe Stijl zich eerder laten leiden door ‘krachten’. Sociale cohesie is de nieuwe doelstelling van het buurtwerk. De kersverse missie, neergepend in de persmap die werd verspreid op de lancering van Buurtwerk Nieuwe Stijl, is gericht op “het versterken van de sociale cohesie in de Gentse aandachtswijken, om zo de levenskwaliteit van de bewoners te vergroten”. Het buurtwerk moet actief zoeken naar sterktes en talenten in en buiten de wijk die de sociale cohesie versterken. Er moet aandacht komen voor ‘projecten’ in de wijk die leiden tot de betrokkenheid van alle bewoners en er wordt gewerkt aan de uitbouw van een buurtvoorziening.
Buurtwerk Nieuwe Stijl is een buurtwerk dat in het teken staat van ‘verbondenheid’. Het stimuleert de positieve krachten in de wijk en beoogt ‘inclusiviteit’ via ‘participatie’. Voorwaar, een hele boterham!

Jiks w pm zmm

Het Buurtwerk Nieuwe Stijl wil de volledige wijk bespelen. Nieuwe groepen in de wijken voelden zich door het ‘oude’ buurtwerk niet genoeg aangesproken, omdat het zich vooral richtte op de sociaal zwakkeren. Nu krijgen die nieuwe groepen ook een stem.
Maar niet alleen de uitbreiding van de doelgroep staat in de nieuwe visie centraal, ook de aanpak wordt herzien. Buurtbewoners hebben immers zélf de mogelijkheid en de kracht om initiatieven op te zetten. Schepen van Sociale aken Martine De Regge ziet het zo: “De laatste jaren is er een sterke instroom van nieuwe mensen in de negentiende-eeuwse gordel. In elke wijk zitten dus ‘potenties’ die we totnogtoe amper hebben aangesproken. We willen die sterke guren mee in bad nemen om komaf te maken met dat negatief imago van de negentiende-eeuwse gordelwijken” (De Morgen, november).

Het buurtwerk Nieuwe Stijl is een buurtwerk dat over verschillen heen stapt. Deze evolutie is positief. Toch lijkt deze Nieuwe Stijl, nu op kruissnelheid, misschien iets te vlug te gaan voor sommige groepen in de wijk. Een positieve evolutie is dat de buurtwerker geen ambtenaar meer is: hij komt nu terug op straat! Het luik ‘dienstverlening’ van het oude buurtwerk wordt losgelaten en de verregaande administratieve taken van buurtwerkers zijn nu gecentraliseerd. Er komt op die manier meer tijd vrij voor de buurtbewoners. De evolutie die het buurtwerk doormaakt, is in positieve zin dus één die de mensen in de wijk meer in de kijker plaatst. Niettemin zou ik, vanuit een bezorgdheid voor het belang van buurtwerk, enkele andere opmerkingen willen noteren bij de Nieuwe Stijl. Dit vertrekkend vanuit de tweeledige functie van het sociaal werk.

mv t mnlil opm l mv z rl iizl opm l

Het sociaal(-cultureel) werk schippert steeds tussen twee perspectieven.
Volgens Maria Bouvernie-de Bie, professor aan de Universiteit Gent, bevindt het welzijnswerk zich op de denkbeeldige as tussen twijfel over en geloof in de utopie van de moderne productieve samenleving. Het situeert zich tussen ‘diepmenselijke liefdadigheid’, die de problemen probeert op te vangen en te verzachten, en ‘hero sche strijdvaardigheid’, die de oorzaken zélf probeert aan te duiden.
De kernvraag is natuurlijk naar welke kant de balans overslaat in het Buurtwerk Nieuwe Stijl.

Het persbericht naar aanleiding van de aftrap van het Buurtwerk Nieuwe Stijl vermeldt dat “de stad kiest voor gerichte investeringen in de wijk”. Grootschalige stadsvernieuwingsprojecten moeten de uitstraling van de verschillende wijken verhogen door er een soort ‘merk’ in te planten. Ter illustratie wordt verwezen naar het gerechtsgebouw aan het Rabot, het Voorhavenproject in

mo o hhbk □ tloabk□ sllowfbk □ bk□ t
pmobhbk□ llh□ tbohbifghb□ bccb bk□ ebbc □
m o f fm fbsb□ p aplk tfhhbifkd □ fk
ab□ p apsbokfbrtfkd □ t o□ kr□ sllo i□ fkp
dbk□ sllo□ tloabk□ dbibsboa □ aplk tfhhb
dbbc □ btlkbop□ bbk□ p bj□ t oallo□ wb□ s
bdfk□ b olhhbk□ tloabk□ fg□ ab□ molgb b
rro □ b□ erfafdb□ bslir fb□ fk□ eb □ rro t
p bj□ rf □ b□ obfabk□ k o□ iib□ dolbmbk
h k□ af □ wbhbo□ sbop bohbk □

b□ bbop b□ ibbc oebfapbknr b□ afb□ ab
rf slbobk□ b□ Jlodbk □ □ jbf□ □
a □ btlkbop□ wf e□ tbfkfd□ b olhhbk□ slbi
eb □ bibfa □ Eb □ fp□ a k□ llh□ dlba□ a □
ka e □ d □ bp babk□ k□ eb □
k i□ bibjbk bk□ fk□ eb □ ?rro tboh□ Kfbrt
wfgk□ wlkabo□ jbbo□ mlpf fbc □ iibbk□ elmbk□
eb □ rro tboh□ dbklbd□ btbdfkdporfj b□ hofgd
e o□ i daobjmbifdb□ oli□ llh□ fk□ ab□ lbhlj
hrkkbk□ ifgsbk□ pmbibk □

M p i□ b orvkb

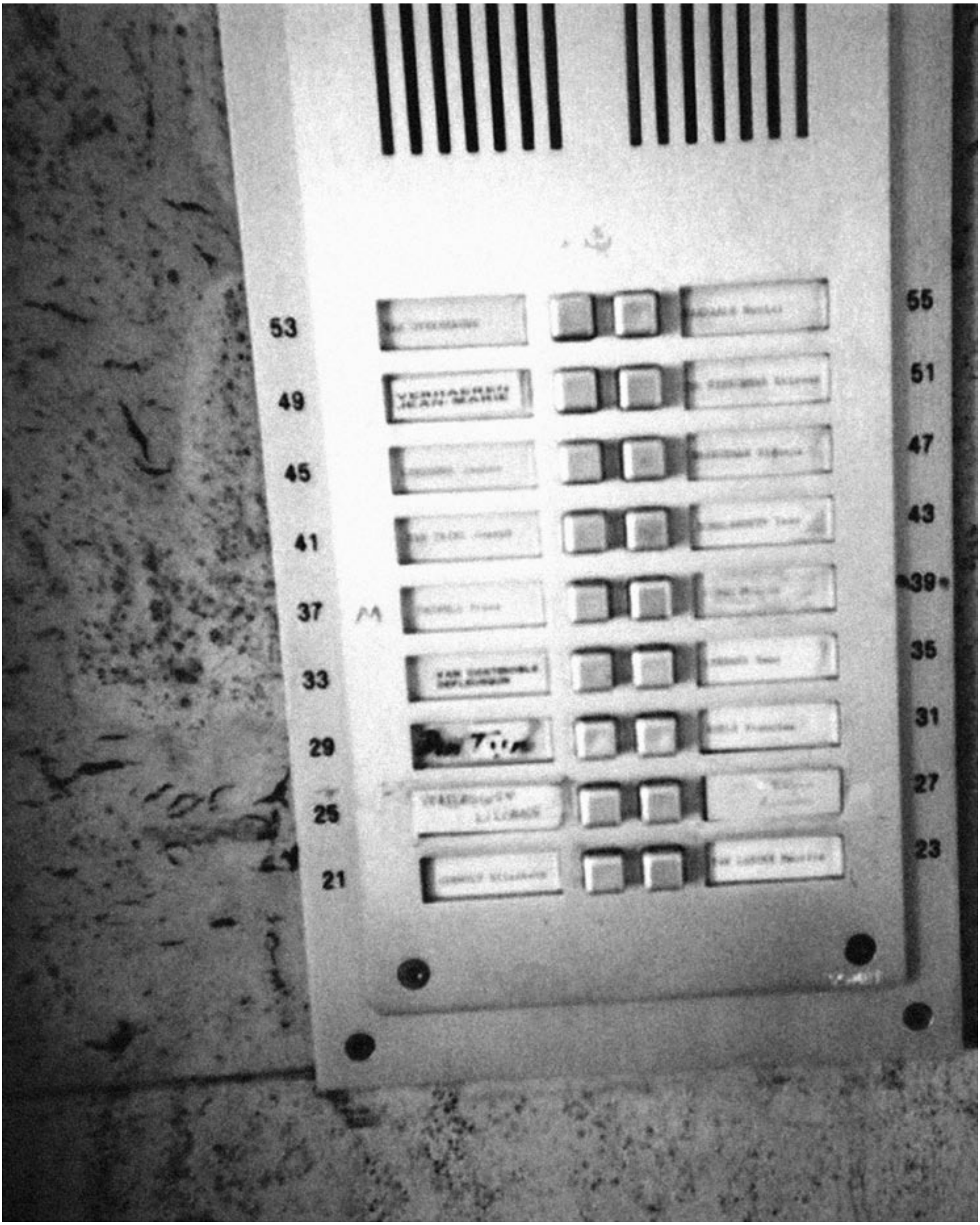
53
55
49
51
45
47
41
43
37
39
33
35
29
31
25
27
21
23

De taal van de huisvesting:

tijd voor een verstaanbaar sociaal woonbeleid!

Begin februari maakte Vlaams minister Marino Keulen zijn voornemen bekend om de toegang tot een sociale woning te koppelen aan een basiskennis van het Nederlands. De meeste politieke partijen reageerden voorzichtig positief op het voorstel. Uit het publieke debat bleek dat ook veel Vlamingen zich in het voorstel konden vinden. De felste tegenwind kwam nog uit het Gentse. Sociale huisvestingsmaatschappijen en opbouwwerkers verklaarden in koor dat de wezenlijke problemen in de sociale huisvesting niets te maken hebben met de taalkennis van de bewoners. TiensTiens legde zijn oor te luisteren bij deze dwarsliggers.

Vmlmztivl wwz wk itm wpmvB zlmzmv B ji zmkp mmv iivtwssmt rs wwz mtt

Begin dit jaar maakte de Antwerpse sociale huisvestingsmaatschappij De Goede Woning bekend dat ze kandidaat-huurders die het Nederlands onvoldoende beheersen de toegang tot een sociale woning wil ontzeggen. Vlaams minister van Wonen en Inburgering Marino Keulen pikte dat idee op in een nieuw sociaal huurbesluit: vanaf januari wordt de basiskennis van het Nederlands een bijkomende wettelijke vereiste om een sociale woning of appartement te huren.

Momenteel zijn er slechts twee toelatingsvoorwaarden voor de sociale huisvesting: inkomen en bezit. o worden sociale woningen voorbehouden voor mensen met een laag inkomen, die van een eigen huis alleen maar kunnen dromen en met moeite een woning kunnen huren op de private huurmarkt. Beide voorwaarden zijn objectief en eenvoudig te controleren door de sociale huisvestingsmaatschappijen: iemands inkomen en bezit zijn gekend door de overheid.

Minister Keulen voegt daar nu een derde voorwaarde aan toe. Anderstalige werkloze nieuwkomers die zich aandienen voor een sociale woning zullen worden verplicht een taalcursus Nederlands te volgen. De maatregel is gekoppeld aan de invoering van een tijdelijk huurcontract van twee jaar voor alle nieuwe sociale huurders. Als die een aantal verplichtingen (zoals het tijdig betalen van de huur, geen overlast veroorzaken, ...) verwaarlozen, kunnen ze eveneens hun recht op een sociale woning verliezen.

De bedoeling van de bijkomende taalvereiste, zo zegt Keulen in zijn persbericht, "is de leefbaarheid en de samenhang in sociale woonblokken te verhogen en de sociale interactie tussen huurders en maatschappij te bevorderen. Deze maatregel wil mensen activeren in de samenleving en hen kansen geven". Een verplichte cursus Nederlands moet dus in één klap de leefbaarheid in sociale woonblokken verhogen én de integratie van allochtonen bevorderen. Het lijkt een aanlokkelijk voorstel, maar klopt de achterliggende redenering wel?

Keulens voorstel was om twee redenen een schot in de roos. Het was net stout genoeg om verontwaardiging - en dus media-aandacht - uit te lokken. Tegelijk was het zo eenvoudig dat het nut ervan met één voorbeeld leek aangetoond. Als er brand uitbreekt in een sociaal woningblok is het belangrijk dat de bewoners elkaar verstaanbaar kunnen waarschuwen, wist Keulen. Die simpele wijsheid sprak tot de verbeelding. Nederlands leren: een kwestie van overleven! Wie heeft daar wat op tegen?

Hier en daar probeerde nog iemand het voorbeeld van de brand te weerleggen. Een lezer van De Standaard bijvoorbeeld, die wees op het onovertroffen belang van het brandalarm. Een ander voorbeeld maakt echter duidelijk dat de brand niets met de kern van de zaak te maken heeft. Als straks een anderstalige na een aanrijding zwaargewond op de spoeddienst belandt, krijgt hij dan ook pas verzorging als hij Nederlands spreekt? Intu tief vinden de meeste mensen dat zoiets niet kan. Het is in Vlaanderen ongetwijfeld handig als verkeersslachtoffers Nederlands spreken. Maar omdat het recht op medische verzorging een basisrecht is, doet dat er niet veel toe. Basisrechten gelden altijd en zijn niet afhankelijk van de kennis van een of andere taal. En dat gaat ook op voor het recht op wonen. De vraag is niet of het handig is dat iedereen Nederlands spreekt in een sociale woontoren. Dat is het ongetwijfeld. Maar als wonen een basisrecht is, mag eigenlijk niemand die nood heeft aan een sociale woning de toegang ertoe ontzegd worden.

Koen Philippeth werkt als opbouwwerker voor het Regionaal Instituut voor Samenlevingsopbouw (RISO). Dag in dag uit heeft hij contact met de huurders van de sociale woontorens in Nieuw Gent. Hij is niet te spreken over het voorstel van Keulen: "Taal is uiteraard belangrijk voor de communicatie in een woonblok. Maar het is volledig buiten proportie om een basisrecht zoals het recht op wonen afhankelijk te maken van taalkennis. Andere basisrechten steunen immers op het recht op wonen. Pas met een degelijk en betaalbaar dak boven je hoofd kan je op zoek naar werk, voor je kinderen zorgen of een opleiding volgen." Hij vraagt zich ook af waarom de minister zich zo bestraffend opstelt: "Waarom stimuleert minister Keulen niet gewoon mensen om Nederlands te leren? Het RISO organiseert in Antwerpen taalklassen in de sociale woontorens. Die worden druk bijgewoond. Dat de minister onmiddellijk voor een sanctionerende opstelling kiest, wijst erop dat hij er stilzwijgend vanuit gaat dat die mensen geen Nederlands w llen leren en dat zij dé oorzaak zijn van de samenlevingsproblemen in de woonblokken. Beide veronderstellingen hebben nochtans geen enkele grond in de realiteit van de sociale huisvesting."

Dat laatste bevestigt Guy Reynebeau van de sociale huisvestingsmaatschappij WoninGent: "Uit de cijfers waarover we beschikken, blijkt er geen enkel verband te bestaan tussen het feit of iemand van vreemde origine is of zelfs geen Nederlands spreekt en fenomenen als achterstallige huur en overlast. Integendeel: wanbetaling of vandalisme vinden we meer onder de autochtonen. Dat is toch belangrijk om te vermelden. In het hele debat wordt de indruk gewekt dat de gebrekkige kennis van het Nederlands van sommige huurders de oorzaak zou zijn van de problemen die de sociale huisvestingsmaatschappijen treffen. Dat is niet zo." Reynebeau wil echter of cieel nog geen standpunt innemen over het voorstel van Keulen. Hij wacht op meer informatie van de minister zodat hij het globale plaatje kan beoordelen.

Lm xzwmnkwv zik mv mv pm wwvzmkp iv s m jizm ozwmxmv

Marc Timbremont, directeur van de sociale huisvestingsmaatschappij De Volkshaard, legt andere klemtonen. Volgens hem is het huidige voorstel van minister Keulen eerder stimulerend dan sanctionerend. "We hebben het moeilijk met de vorm waarin het idee over de kennis van het Nederlands oorspronkelijk in Antwerpen geformuleerd werd. Toch is er een verschil met het huidige voorstel van minister Keulen. Die stelt enkel voor om proefcontracten van twee jaar in te voeren voor alle huurders. Tijdens die periode moeten degenen die geen Nederlands spreken een taalcursus aanvatten. Op zich is dat geen slecht idee. Men weigert niemand bij voorbaat, maar men bevordert wel de kennis van het Nederlands en de integratie. Als de discussie bijgevolg over de proefcontracten gaat, zeggen we niet bij voorbaat nee."

Koen Phillipeth, de opbouwwerker van het RISO, heeft nochtans zware bedenkingen bij die proefcontracten. Volgens hem brengen ze het recht op wonen van alle kwetsbare groepen in gevaar. "De eis om Nederlands te kennen is volgens mij slechts een bliksema eider voor een bredere en meer ingrijpende evolutie: de aantasting van het woonrecht van alle kwetsbare groepen. Door de proefcontracten voor sociale huurders zullen de huisvestingsmaatschappijen - de verhuurders - na twee jaar zelf kunnen oordelen of de huurder mag blijven. Daarvoor zijn ze zelf vragende partij: mensen die overlast veroorzaken of slecht betalen kunnen ze dan op straat zetten. Maar mag de overheid via de huisvestingsmaatschappijen iemands recht op wonen afnemen omdat er zich zogezegd een probleem stelt? Waar is de neutraliteit en objectiviteit naartoe? Normaal moet een onafhankelijke partij, zoals een vrederechter, oordelen over het feit of iemand iets verkeerd doet. Misschien ben je een slechte huurder of speel je je muziek te luid. Daarin moet je gecorrigeerd worden. Maar sociale begeleiding en bemiddeling zijn niet hetzelfde als de goedkoopste en meest eenvoudige oplossing: vervelende huurders op straat zetten." Hij beklemtoont dat het in uitzonderlijke gevallen wel nodig kan zijn om iemands recht op een sociale woning op te schorten. Maar de beslissing daarover is gewichtig en moet met de nodige objectiviteit genomen worden.

P xzwjtmmu iv lm wk i wwv mk wzB lm z k zmtm wvlmzn vivk

Maar hoe wijs je mensen die overlast veroorzaken op hun verantwoordelijkheid? Wie moet de sociale bemiddelingsfunctie vervullen? "Er zijn een aantal problemen in de sociale woonblokken, zoals sluikstorten of de overlast veroorzaakt door mensen met psychische problemen. Daarom heb je in een woontoren wat organisatie en sociale omkadering nodig. Een conci rge kan die functie vervullen, maar die is dezer dagen een zeldzame aanwezigheid geworden. Dat leidt tot onwaarschijnlijke situaties: mensen wonen in een afgeleefde toren met appartementen zonder con rge. Met wat geluk bereik je een telefoniste van de huisvestingsmaatschappij als er een probleem is."

Dat is volgens Philippeth slechts één voorbeeld om erop te wijzen dat de problemen die minister Keulen wil aanpakken veel beter op een andere manier worden opgelost. "De kern van de zaak is de structurele onder nanciering van de sociale woonsector. Daardoor worden belangrijke ingrepen, die een groot deel van de leefbaarheidsproblemen in woonblokken kunnen oplossen, niet meer uitgevoerd. Er is vaak een slecht onderhoud. Omdat de geluidsisolatie bijvoorbeeld te wensen over laat, komt overlast gemakkelijker voor. Daarnaast ontbreekt een gepast sociaal beleid. Met steeds minder conci rges en drie opbouwwerkers voor de hele sociale woonsector in het Gentse komen we er niet. Ten slotte loopt de communicatie tussen de huisvestingsmaatschappijen en de huurders dikwijls mank."

Mathias Bienstman en Annemie Cautaerts

cl I□ Cobaav□ Tfilbjp

? e o h□? pe o

De Nacht van de Vlucht

Kinderen zonder papieren: overleven in Fort Europa

“Er zijn geen onwettige mensen, alleen onmenselijke wetten”. Chris Bens houdt niet van de term ‘illegaal’ waarmee vluchtelingen bij ons worden bestempeld. “Hun verblijf hier mag dan misschien wel illegaal zijn, daarom zijn ze nog altijd geen misdadigers”, zegt ze. Maar de term verraadt wel veel over de manier waarop wij de sans-papiers en hun kinderen ontvangen.

Vandaag wordt Amadu jaar. In de onthaalklas is het feest: ze zingen Happy Birthday en eten cake. Maar eigenlijk heeft Amadu niet veel reden tot vieren. Voortaan moet hij uit de handen van de politie zien te blijven. Minderjarige vluchtelingen die zonder de nodige papieren in Belgi verblijven, worden immers niet uitgewezen, volwassenen wel.
Amadu volgt les bij Chris Bens in de Toren van Babel, een school die onthaalklassen organiseert voor anderstalige vluchtelingenkinderen in Gent. “De bedoeling is om de kinderen gedurende één jaar onder te dompelen in een taalbad, zodat zij daarna kunnen aansluiten bij hun leeftijdsgenoten in het normale onderwijscircuit.”
Chris houdt van haar job en doet al het mogelijke om de kinderen uit haar klas te helpen, maar dat is niet altijd even gemakkelijk.

Tivl iv umts mv pwv vo

De kleine vluchtelingen die bij Chris in de klas zitten, hebben al veel meer meegemaakt dan hun Belgische leeftijdsgenoten - zoveel dat het ongetwijfeld littekens en trauma’s nalaat. Alles wat hun lief en vertrouwd was, grootouders, neefjes en nichtjes, schoolvriendjes, … hebben ze achter zich moeten laten. Sommige leerlingen, zoals Amadu, werden weggestuurd door hun ouders. elf konden die het zich niet veroorloven om te vluchten, maar om hun zoon een betere toekomst te bieden waren ze bereid hun laatste spaarcenten te betalen aan een mensensmokkelaar. Die beloofde hen dat hun zoon in het land van melk en honing zou terechtkomen.
Europa staat helaas niet te springen om vluchtelingen op te vangen. “Integendeel, eenmaal men hier is, wordt het knokken om te overleven. Rik Pinxten zei ooit in Het Vrije Woord dat een maatschappij die de mensen geen menswaardig leven kan bieden, de naam menselijk niet waardig is. Onze maatschappij die de vluchtelingen verplicht een leven te lijden in armoede, een leven dat eigenlijk geen leven is, maar overleven, is dus ronduit onmenselijk”, vindt Chris. “Hier leven de kinderen en hun ouders in de slechtste huizen die er zijn, vaak kraakpanden. Niet alleen de huisvesting, maar ook levensmiddelen zijn een probleem. Af en toe worden er wel voedselpakketten uitgedeeld, maar dat zijn dan ook maar overschotten: eens een kilo rijst of deegwaren, maar zeker niet genoeg voor een gevarieerde maaltijd, zoals het hoort.”

Pivl v pivl

“Kinderen worden ook vaak van school gehouden om te gaan bedelen, en zo in het levensonderhoud van de familie te voorzien. Of ze moeten bij mij komen bedelen, om geld voor een nieuwe boekentas bijvoorbeeld. Welke indruk denk je dat dat op die kinderen maakt?” Chris tracht er dan ook zo goed en zo kwaad als het kan voor te zorgen dat alle kinderen naar school komen. Desnoods gaat ze naar de ouders toe om hen uit te leggen hoe belangrijk die kans op onderwijs voor hun zoon of dochter is.
“Ik denk dat onderwijs de enige manier is voor die kinderen om uit de vicieuze cirkel van het overleven te geraken. Wanneer ze hun opleiding kunnen afmaken, hebben ze tenminste een kans op de arbeidsmarkt.” Anderzijds zorgt een opleiding er ook voor dat de machtsverhoudingen binnen het gezin in de war geraken. “ odra blijkt dat de dertienjarige dochter al beter Nederlands spreekt dan haar ouders, rust op haar schouders een hoop meer verantwoordelijkheid. ij zal nu moeten instaan voor alle contact met de of ci le instanties. En wanneer er iets misgaat, zal zij het moeten ontgelden.”
Maar Chris tracht niet alleen de kinderen te helpen. Samen met een handvol anderen maakt zij deel uit van Hand-in-Hand Heirnis, een vrijwilligersorganisatie die de belangen van vluchtelingen verdedigt. “Heirnis is een oude, industri le wijk in Gent waar veel vluchtelingen en mensen zonder papieren wonen. We trachten er in de eerste plaats de lokale vluchtelingen zoveel mogelijk te helpen. We gaan met hen naar de dokter, kopen medicijnen voor ze, helpen de huur te betalen… En natuurlijk volgen we zoveel mogelijk hun dossier op, hun aanvraag tot regularisatie. Het is immers het beste als we die aanvraag van bij het begin mee volgen. Vaak komen ook vluchtelingen naar ons toe wanneer ze al uitgeprocedeerd zijn. We trachten die natuurlijk ook te helpen, maar dan is dat al veel moeilijker.”

wt liz m

Terugkeren naar het land van oorsprong is voor de meesten écht geen optie. “Beeld je maar eens in: om ergens weg te vluchten moet je toch wel een heel goede reden hebben. Wie doet dat anders?” Het gaat er voor die vluchtelingen dus vaak om, uit de handen van de politie te blijven. “ elfs de kinderen moeten uiterst waakzaam zijn. We raden ze bijvoorbeeld aan om altijd een ticket te kopen voor het openbaar vervoer. Een tram of bus spring je snel op, maar de gevolgen van een controle zijn voor hen erger dan voor andere kinderen. Heel het gezin riskeert opgepakt en opgesloten te worden.”
De school is voor veel van die kinderen dan ook een soort veilige haven, een plaats waar ze rustig en ‘normaal’ kunnen zijn. “Maar zelfs op school zou de politie kinderen komen halen, alleen is dat nu verboden sinds de circulaire van minister Du uesne.” Amadu was er op een dag getuige van hoe de politie aan de schoolpoort stond om twee van zijn vrienden op te pakken. Hun vader was blijkbaar de nacht ervoor aangehouden wegens openbare dronkenschap. Daardoor was de politie het hele gezin op het spoor gekomen. Toen ze de kinderen echter niet thuis vonden, kwamen ze hen op school zoeken om mee te nemen. Gelukkig liet de directrice dat niet toe en moest de politie afdruipen. “Maar de volgende ochtend stond het hele verhaal wel wijd verspreid in alle kranten”, zucht Chris. “Hoe denk je dat die kinderen zich moeten hebben gevoeld?”
“In Belgi zijn de katten en de honden beter verzorgd dan de mensen zonder papieren”, merkte Amadu eens op in de klas. “Hij heeft gelijk,” zucht Chris, “maar wat wil je, als zelfs ministers hier verkondigen dat vluchtelingen als meeuwen zijn die te lui zijn om thuis te vissen en dus maar hier op het stort komen zitten?” Nochtans noemen wij Belgen ons graag solidair, zeker na al dat geld dat we inzamelden voor de slachtoffers van de ramp in uid-Oost-Azi . “Maar mensen van hier die solidair zijn met de vluchtelingen hier, die ze aan eten en onderdak helpen en ze bovendien nog steunen bij hun asielaanvraag, worden als staatsgevaarlijk bestempeld.”

Kelly Gevaert

Boerenmarkt De Toekomst: Gent leeft!

Gent bruist! Het stadsbestuur legt nogal graag de nadruk op het grote en diverse cultuuraanbod in onze schone stede. Gent: gezellige cultuurstad! Dat heet citymarketing. In de praktijk betekent het dat onze stadseconomie wekelijks gevoed moet worden met het geld van een nieuw leger cultuurconsumenten. De stad rekent er immers op dat die cultuurconsumenten na één van de ontelbare optredens nog wat blijven plakken, en dan liefst nog hopen centen over de Gentse balken gooien. Daar is niets op tegen (we kunnen er maar wel bij varen), maar steden doen meer dan bruisen alleen. Want als de bezoekers ervoor zorgen dat steden bruisen, doen de bewoners hun steden leven. Gent leeft! Een mooi voorbeeld daarvan is de boerenmarkt in Sint-Amandsberg.

De initiatiefnemers van de boerenmarkt zijn de leden van het buurtcomité De Toekomst. ij waren al lange tijd op zoek naar laagdrempelige activiteiten om de buurtbewoners op een aangename manier samen te brengen om hen zo beter van dienst te kunnen zijn. Bovendien leerde de ervaring dat met vragen en idee n naar het stadsbestuur stappen - en daar het speerpunt van de buurtwerking van maken - veel energie vraagt, en vaak ook erg ontmoedigend kan zijn. Eerdere pogingen om een eigen speelpleinwerking op te starten en een maandelijks buurtcafé uit de grond te stampen, moest het buurtcomité wegens gebrek aan middelen - mensen, centen en ruimtes - afblazen.

Na wat zoek- en denkwerk, en ge nspireerd door de boeken van de ranse boer en andersglobalist José Bové, diende zich drie jaar geleden het idee van een boerenmarkt aan. De stad had net het pleintje tussen de Spijkstraat en de Halvemaanstraat laten heraanleggen en de plek schreeuwde er als het ware om gebruikt te worden.

Anders dan bij gewone markten lag bij dit nieuwe initiatief de nadruk al vanaf het begin meer op het samenbrengen van de buurtbewoners dan op het verkopen van producten. Dat wil natuurlijk helemaal niet zeggen dat de marktkramers en hun koopwaar er niet toe doen. Want het zijn zij die de buurtbewoners de straat op lokken met hun relatief goedkope en vooral verse aanbod aan groenten, fruit, aardappelen, bloemen, zuivel en vlees. Daarvan moet van eigen kweek zijn, mag van andere boeren komen.

Toen De Toekomst drie jaar geleden op zoek ging naar boeren om de markt te bevolken, durfden slechts enkelen de stap te zetten. Een kraam kost namelijk een aardige duit aan concessies - de stadsbelasting gaat per strekkende meter - en succes is bij een nieuw initiatief nooit verzekerd. De mensen van De Toekomst zijn dan ook vrij tuk op 'hun boeren', want zij zijn degenen die wél dat engagement hebben willen aangaan.

Ondertussen draait de markt behoorlijk goed en proberen de mensen van het buurtcomité door kleine randactiviteiten de sfeer er nog wat meer in te krijgen. Elke laatste zaterdag van de maand wordt er kof e geschonken en de markt kreeg al bezoek van een dansgroep, een djembéband en de paashaas. Opmerkelijke feitjes in de kantlijn zijn de liters verse melk en de honderden eieren die elke marktdag de zuivelkraam uitgaan. Dat komt omdat vooral gezinnen met niet-Europese roots nog vaak hun deegwaren en hun brood zelf klaarmaken.

Naast de sociale functie van de boerenmarkt verdient ook het ecologische aspect ervan de aandacht. Wie het gewoon is in de supermarkt of in een buurtwinkel groenten te kopen, vergeet wel eens de lange, dure en vervuilende weg die ze hebben afgelegd, alvorens ze in de rekken terecht komen. elfs bij biologisch gekweekt voedsel is er een punt waarop de voordelen voor het milieu en de consument (geen insectenverdelgers, geen kunstmest…) niet meer opwegen tegen de nadelen van het transport. Daar komt nog bij dat de producent en de consument van voedsel tegenwoordig nogal vervreemd zijn geraakt van elkaar (denk bijvoorbeeld aan melk uit de 'melkfabriek' of hesp van eh… koeien?). Door de keten tussen producent en consument te verkorten, komen de stad en het platteland wat dichter bij elkaar. Iets wat op termijn misschien stimulerend kan zijn voor gelijkaardige initiatieven.

Het bilan na drie jaar: de boerenmarkt heeft misschien een bescheiden, maar zeker een positieve impact op de buurt. En de stad verdient ondertussen - via de belasting op de kraampjes - haar duurbetaalde pleintje terug. Wie wil bijleren, mag: met enige creativiteit, wat doorzettingsvermogen, een lichte ondersteuning vanwege de stedelijke overheid en die portie geluk die iedereen wel nodig heeft, is het mogelijk nieuw of extra leven in een buurt te brengen.

Trouwens: wie zin heeft om te komen dansen, muziek te spelen of eender welke animatie te verzorgen op één van de marktdagen is meer dan welkom. Op die manier vinden er in de toekomst hopelijk nog meer Sint-Amandsbergenaars (en anderen natuurlijk) de weg naar de boerenmarkt.

Natan Hertogen

De boerenmarkt van Sint-Amandsberg vindt elke zaterdagmorgen plaats van 9-12 u op het pleintje tussen de Spijkstraat en de Halvemaanstraat (een zijstraat van de Antwerpse Steenweg, net voorbij de Dampoort).

cl l p ojbk bslp

Ziehier het eerste Gentse stadsgedicht van dit jaar.
In de ijdele hoop Erwin Mortier voor te zijn, en hem ver achter ons te laten…

Mijn man, de stad

Amai amai
Beste stad
Lieve schat
Mij zo verwennen!
Is dat nog normaal
Hoe gij mij in de watten legt?
Ge zijt plots zo gezellig
Dak u haast niet zou herkennen
(al schrik ik wel hoe snel
Ik aan de nieuwe luxe hecht).
Uw grote schoonmaakwoede
Woedt steeds feller door de straten
Ge duldt geen oude huizen meer
Laat staan een leegstaand pand
Ge liet u door de buren zelfs
Een jachthaven aanpraten
Voor mijn part niet gelaten
Maar waarom ineens geen strand?

Allez allez
Geen gezwans
G'hebt gij chance
Zeggen de mensen
Dat Gent na al die tijd
Nog steeds vooruit wil in het leven
Maar ook al weet ik best
Dat ik geen beter vent kan wensen
Ik vraag me soms toch af
Waar uw ruw kantje is gebleven.
Ik zag u liever met een baard
Dan fris en gladgeschoren
En niet aan aftershave maar zweet
Heb ik mijn hart verloren.
Vergeet toch niet vanwaar ge komt
Blijf trots op uw verleden
En wordt niet zonder meer
De nieuwe man onder de steden.

Moraal:
Textielgehucht in zondagspak
Ik heb voor u nog steeds een zwak
En 'k wil een breuk vermijden
Maar zie 'k u ooit met nagellak
Direct laat ik mij scheiden.

Sarah Keymeulen